

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/75/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121204601
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4121204601.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa v spore žalobkyne: A. C., nar. XX.XX.XXXX, Q. XXX/X, XXX XX H., proti žalovanému: Q. C., nar. XX.XX.XXXX, L. - N. XXX, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra, č. k. 17C/15/2021-59 zo dňa 14. decembra 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalovaného o d m i e t a.

Žalobkyni voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie podľa § 12 zákon č. 160/2015 z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 17C/15/2021-59 zo dňa 14. decembra 2021 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 5.318,97 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne, počnúc od 19.10.2017 až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet žalobcu. Žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 454, § 456, § 458, § 488, § 489, § 511 ods. 1, 2, 3, § 599 ods. 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 262, § 255 CSP.

3. V odôvodnení poukázal na to, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 13.04.2021 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.318,97 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že dňa 19.09.2013 spoločne so žalovaným ako manželia uzatvorili s VÚB bankou, so sídlom Mlynské Nivy 1 Bratislava, Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžičku“ č. 007590011180913, na základe ktorej im bol poskytnutý úver v celkovej výške 10.000,- eur, ktorý boli zaviazaní splácať v mesačných splátkach vo výške 162,47 eur po dobu 120 mesiacov. Vzhľadom na skutočnosť, že ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 13P/194/2017 - 45, pričom predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2017, žalovaný prestal predmetný úver splácať a ani na predmetné splátky ničím neprispieval, predmetný úver splácala odo dňa 19.10.2017 sama a k 24.03.2021 na predmetnom úverovom prípade uhradila doposiaľ čiastku vo výške 10.637,95 eur, čím na strane žalobcu došlo k majetkovému prospechu vo veľkosti polovici uhradenej sumy, čo predstavuje čiastkou vo výške 5.318,97 eur.

4. Po vykonanom dokazovaní a zhodnotení výsledkov dokazovania jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, dospel súd k záveru, že žaloba je dôvodná. Predmetom sporu bolo zaplatenie žalovanej sumy vo výške 5.318,97 eur, ktorú si žalobkyňa uplatnila na tom základe, že ako manželia spolu so žalovaným uzavreli dňa 19.09.2013 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 10.000 eur, ktorý mali splácať v 120 mesačných splátkach a to vo výške 162,47 eur mesačne počnúc prvou splátkou 14.10.2013, a poslednou splátkou dňa

14.09.2023, čiže v danej veci sa jedná o pasívnu solidaritu, ktorá spočíva v solidarite na strane dlžníkov. Podstata pasívnej solidarity spočíva v tom, že viac dlžníkov má splniť dlh tomu istému veriteľovi tak, že veriteľ je oprávnený požadovať splnenie od ktoréhokoľvek z nich bez zreteľa na ich vnútorný podiel na dlhu. Všetci dlžníci sú tu teda povinní poskytnúť jedno a to isté plnenie a veriteľ ho môže vyžadovať od ktoréhokoľvek z nich až do prevzatia celého plnenia. V predmetnom spore žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno preukazujúce skutočnosť, že spotrebiteľský úver Flexipôžička uzavreli spoločne, pričom ona vystupuje ako dlžník a žalovaný vystupuje ako spoludlžník a taktiež riadne preukázala, že predmetný úver, ktorý bol čerpaný dňa 19.09.2013 bol predčasne splatený z jej strany a to dňa 24.03.2021 v celkovej výške 10.637,95 eur a to poskytnutím refinančného úveru, z čoho jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa zaplatila celý dlh, čiže zaplatila viac, ako bol jej podiel, v dôsledku čoho predmetný dlh zanikol. Vzhľadom na skutočnosť, že medzi stranami sporu išlo o pasívnu solidaritu, z toho dôvodu má žalobkyňa voči spoludlžníkovi v tom to prípade voči žalovanému právo následného rozvrhového postihu (regresu) čo znamená, že jej vzniklo právo od žalovaného žiadať, aby jej uhradil to, čo podľa pomeru pripadá na neho, čiže má právo žiadať jednu polovicu z uhradeného dlhu, čo predstavuje čiastku vo výške 5.318,97 eur (10.637,95 eur : 2 = 5.318,97 eur), a to práve z dôvodu, že ide o deliteľné plnenie (dlh môže splniť hoci len jeden z dlžníkov, pričom sa vychádza zo zásady rovnosti podielov, čo je v danom prípade jedna polovica z uhradeného dlhu). Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa v predmetnom konaní uniesla dôkazné bremeno spočívajúce na jej strane, preukázala skutočnosť, že predmetný dlh po zániku manželstva splácala len ona a dlh riadne uhradila a z dôvodu, že išlo o solidárne plnenie má právo regresu a to len do časti prevyšujúcej vo vzájomnom pomere jej podiel, čo znamená sumu vo výške 5.318,97 eur a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Čo sa týka argumentácie žalovaného, že si z domácnosti nič nezobral, a že aj on spláca úver súd prvej inštancie uvádza, že po rozvoде manželstva mu nič nebránilo v tom, aby si podal návrh na vyporiadanie BSM, predmetom ktorého by bolo vyporiadanie spoločne nadobudnutého majetku ako aktíva a taktiež vyporiadanie úverov, ako pasíva. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný sa na úhrade úveru nepodieľal žiadnou finančnou čiastkou, žalobkyňa predmetný dlh riadne uhradila a pretože ide o deliteľné plnenie ako aj o pasívnu solidaritu, súd žalobkyni priznal úrok z omeškania vo výške 5 % ročne počnúc od 19.10.2017 až do zaplatenia, pričom výška úrokov z omeškania vyplýva z ustanovenia § 3 Nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Z. z.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení CSP tak, že v konaní úspešnej žalobkyni priznal proti neúspešnému žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov rozhodne vyšší súdny úradník podľa § 266 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že nesúhlasí s rozsudkom, pretože peniaze použili na kúpu zariadenia do bytu a po ich rozvoде si zobral len osobné veci. Všetok majetok zostal bývalej manželke.

7. Okresný súd Nitra uznesením zo dňa 07.02.2022 vyzval žalovaného, aby v lehote 10 dní doplnil svoje podanie označené ako „Odvolanie“, tak, že presne uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, - proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda (ak má rozhodnutie viacero výrokov, je potrebné označiť konkrétne, ktorý výrok alebo ktoré výroky sa napádajú), z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh, t. j. ako žiada, aby súd rozhodol). Uviedol, že doplnenie je potrebné urobiť v potrebnom počte rovnopisov a príloh. Súd zároveň upozornil žalovaného, že ak svoje podanie neopraví alebo nedoplní, odvolací súd odvolanie odmietne. Taktiež poučil stranu, že podľa zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, môže požiadať Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci vo forme zastúpenia advokátom (podaním žiadosti o poskytnutie právnej pomoci na predpísanom tlačive v kancelárii centra príslušnej podľa miesta jeho trvalého alebo prechodného pobytu) s tým, že prípadné využitie tejto možnosti je povinný súdu doložiť (preukázať) v lehote 10 dní.

8. Dňa 21.02.2022 žalovaný doručil súdu prvej inštancie podanie označené ako „Odvolanie“. Uviedol v ňom, že sa odvoláva proti rozsudku 17C/15/2021-71. Nesúhlasí z dôvodu, že peniaze ktoré od neho žiada žalobkyňa A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/X, H. použili na zariadenie bytu a po ich rozvoде si zobral len osobné veci. Všetok majetok zostal bývalej manželke. To, že si zobral len osobné veci má svedka, ktorý ho sťahoval volá sa B. C., bytom L. - N. XXX, XXX XX L..

X. Žalobkyňa sa písomne vyjadrila k odvolaniu žalovaného. Podľa jej názoru súd rozhodol zákonne a správne, a preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok v celom rozsahu potvrdil. Uviedla, že od rozvodu manželstva mal odporca dosť času iniciovať vyporiadanie BSM, pokiaľ mal záujem o nejaké zariadenie bytu. Neurobil tak v lehote 3 rokov a navyše odmietol jej iniciatívu na spoločnom splácaní úveru. Pre ňu ako matku dvoch detí nebolo jednoduché splatiť zvyšok úveru. Odporca sa jednoducho odsťahoval a nechal celý zvyšok úveru na nej. Ďalej uviedla, že odporca sa nijako nezaujímal o splácanie svojej časti úveru. Odporca sa na jej úkor obohatil sumou 5.318,97 eura.

10. Žalovaný sa písomne vyjadril k vyjadreniu žalobkyne. Poukázal na to, že sa odsťahoval z ich spoločného bytu, pretože žalobkyňa počas pobytu v liečebni vymenila zámky v byte. Keď sa vrátil tak mu dovolila zobrať iba osobné veci. Peniaze, ktoré od neho žiada boli určené na zariadenie bytu a všetko užíva ona s deťmi. Na úvere bol len spoludlžník ako aj ona na jeho úvere, ktorý stále spláca a tiež boli peniaze použité na domácnosť.

11. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného uviedla, že tvrdenia odporcu nemajú s predmetom konania nič spoločné. O vyporiadanie BSM nepožiadala, svoju polovicu úveru neuhradil. Má za to, že sa týmto konaním bezdôvodne obohatil.

12. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a prihliadajúc na splnenie podmienok odvolacieho konania v tom, či podané odvolanie má zákonné náležitosti dospel k záveru, že podané odvolanie žalovaného v spojení s podaním z 17.02.2022 bolo potrebné v zmysle citovaného § 386 písm. d/ CSP odmietnuť z dôvodu väd podaného odvolania spočívajúcich v tom, že podané odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 17C/15/2021-59 z 14. decembra 2021 bolo nejasné, nebolo zrejmé, čo ním odvolateľ sledoval, a neobsahovalo dôvody, ktoré mali odôvodňovať vady podmienok vydania (vyhlásenia) napadnutého rozsudku. Pretože takto podané odvolanie nemôže odvolací súd v odvolacom konaní prejednať, keď z neho nie je zrejmé, čo odvolateľ namietal a v čom videl nesprávnosť napadnutého rozsudku, resp. zákonnosť napadnutého rozsudku, pritom žalovaný vady odvolania neodstránil ani na výzvu súdu prvej inštancie. Vzhľadom k uvedenému rozhodnutiu o odvolaní žalovaného už odvolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie preskúmať nemohol.

13. S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia odvolací súd rozhodol o odvolaní žalovaného smerujúcom proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 17C/15/2021-59 z 14. decembra 2021 procesným postupom podľa § 386 písm. d/ CSP, teda tak, že odvolanie odmietol ako odvolanie, ktoré nemá zákonné náležitosti.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyne nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnila a ani jej žiadne nevznikli. Odvolací súd síce v zmysle § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že žalobcovi žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec hospodárne prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že žalobkyne sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).